

[Brøndlund Nielsen.]

des herinde i forbindelse med vort arbejde her i huset, synes jeg nok får et meget negativt indtryk af den måde, København på disse områder styres. Jeg ønsker i hvert fald ikke at tage noget medansvar for noget, der indgår i denne planlægning. Denne planlægning er efter min opfattelse præget enten af fuldstændig mangel på planlægning eller også af en meget i og for sig målbevidst, men fejlfølt planlægning.

Jeg må sige, at det i adskillige år har stået sådan for mig, at jeg næsten ikke har kunnet lade være med at smile, når jeg i aviser og andre steder har set, at man her i byen har en generalplanchef. Det er jo en vældig imponerende titel og betegnelse. Jeg ønsker ikke at angribe den person, der er indehaver af stillingen, det er jo muligt, at hr. Lemberg har nogle udmærkede synspunkter, som han søger at føre igennem, men standses af et kortsigtet og dårligt politisk flertal på rådhuset, men jeg må nok sige, at når man ser, hvad der bliver resultatet, så kan man altså ikke lade være med at more sig over, at der skal en generalplanchef til at få det makværk ud af det. Jeg mener altså, at det er en meget kortsynet politik.

Vedrørende lovforslaget her om, at det er den kollektive trafik, man nu vil skabe mere plads til, vil jeg gerne sige, at meningen med, at der skal være mere kollektiv trafik — og det er jeg stærkt tilhænger af — er jo netop, at denne kollektive trafik skal træde i stedet for en individuel trafik. Det er jo netop det, der er meningen med det, og derfor er der efter min opfattelse ikke nogen logik i, at man siger, at nu opretholder vi det, som vi har lavet det, men så laver vi altså lidt ekstra plads netop til den kollektive trafik. Derfor vil jeg gerne sige, at det for mit vedkommende bestemt ikke er uvilje mod den kollektive trafik, der bestemmer min indstilling, men det er, fordi jeg finder, at der er en manglende logik i den måde, det her er lagt frem på. Jeg skal ikke blande mig i, hvorvidt man i trafikudvalget har fået den ene eller den anden oplysning på den rigtige måde. Det har jeg jo ikke kunnet følge med i.

Så kunne man da selvfølgelig også indskyde, at det jo er meget morsomt, at der nu fra regeringens side lægges så stærk vægt på

at bane vej for den kollektive trafik netop i disse dage, men det forudsætter måske også, at man er parat til på anden måde at sørge for, at den overhovedet kører her i byen.

Må jeg sige så til slut om dette, at jeg finder, at der ud fra de synspunkter, jeg har, er sket nogen forbedring undervejs. Det er ganske klart. Der er jo sket en væsentlig nedskæring af projektet, og derfor mener jeg nok, at der er en begrundelse for i denne sag at undlade at stemme. Jeg har altså markeret, hvad der ligger bag denne overvejelse, og når jeg ikke stemmer imod, er det altså udelukkende på grund af, at jeg opfatter det sådan, at der trods alt og trods mulige for- søg på at omgå det, er tale om forbedringer.

Kurt Brauer (SF):

Så vidt jeg har hørt hr. Sigsgaards dagsordensforslag, vil socialistisk folkeparti være i stand til at tilslutte sig det og anbefaler andre at gøre det samme.

Jeg skal prøve sådan kort at forklare hvorfor, for den tale, hr. Sigsgaard har holdt, dækker i alt væsentligt mine synspunkter. Jeg tror ikke, at der er nogen særlig grund til optimisme med hensyn til dette dagsordensforslags vedtagelse, for det er en pinlig sag — og det må man nok forstå — at have tilhørt betonpartierne og have været så charmeret af blanke biler og hård beton, at man har lavet Lyngbyvejen, og så bagefter opdage, at man er langt efter befolkningen. De utaknemlige bæster vil jo overhovedet ikke have éns legetøj. Det er da pinligt, og hvordan klarer man den så, for så står man jo dér med tårer i øjenkrogene og med en Lyngbyvej, der stopper så brat, at enhver kan se, at der er tale om en planlægnings-skandale, et monument over en planlægnings-skandale, som ville være blevet stående til evig tid, hvis ikke man gjorde noget ved det. Og hvad gør man så? Jo, man camouflerer skandalen ved at lave så bred en indføring, at det ser ud som en fortsættelse af galskaben, og ved at fylde jord i vores dejlige søer sørger man for at gøre fidusen fuldkommen. Man kommer kosmetik og pudder på byplanlæggernes grimme jordbærnæser, for at de ikke skal stikke for meget i øjnene.

SF-erne vil slet ikke være med til det dér. Der burde være mod nok i andre partier til